

Downloaded via the EU tax law app / web

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. kovo 25 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2006/112/EB – Pridėtinis vertės mokestis (PVM) – Neapmokestinimas – 135 straipsnio 1 dalies a punktas – Draudimo sandoriai ir su jais susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai – Draudikui teikiama paslauga, kuri sudaro įvairios paslaugos – Kvalifikavimas kaip vienos paslaugos“

Byloje C-907/19

dėl *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) 2019 m. rugsėjo 5 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2019 m. gruodžio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Q-GmbH

prieš

Finanzamt Z

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Q-GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* T. Küffner ir M. Rust,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir S. Eisenberg,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Armenia ir L. Mantl,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Q-GmbH* ir *Finanzamt Z* (Z mokesčių inspekcija, Vokietija) ginčą dėl pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), kuris turi būti sumokėtas už paslaugas, kurias Q suteikė draudikui ir kurios apima draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimą, tarpininkavimą draudiko naudai dėl šio produkto ir sudarytą draudimo sutartį vykdyti.

Teisinis pagrindas

Sjungos teisė

3 Direktyvos 2006/112 1 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta:

„Už kiekvieną sandorą PVM apskaičiuojamas taip – iš PVM, apskaičiuoto prekių ar paslaugų kainai taikant toms prekėms arba paslaugoms nustatytą PVM tarifą, atimama įvairioms sąnaudų sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.“

4 Šios direktyvos IX antraštinės dalies 3 skyriaus „Kita PVM neapmokestinama veikla“ 135 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

a) draudimo ir perdraudimo sandoriai, įskaitant su jais susijusias paslaugas, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai;

<...>“

Vokietijos teisė

5 Pagal 2005 m. vasario 21 d. *Umsatzsteuergesetz* (Apyvartos mokesčio įstatymas, toliau – *UStG*) (*BGBI.* 2005 I, p. 386) 4 straipsnio 11 punktą neapmokestinami sandoriai, susiję su statybos kredito unijų agentų, draudimo brokerių ir draudimo agentų veikla.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

6 Q kuria, parduoda draudimo produktus ir tarpininkauja dėl jų. Vykdydama savo veiklą ši bendrovė sudarė sutartį su draudiku, t. y. *F-Versicherungs-AG* (toliau – F).

7 Pagal šią sutartį Q turėjo teikti tris rūšių paslaugas. Pirma, ji leisdavo F naudoti draudimo produktą, skirtą ypatingai rizikai padengti, suteikdama neišimtiną naudojimo licenciją. Antra, Q tarpininkaudavo šiam draudikui sudarant draudimo sutartis, prireikus pritaikydama draudimo polisus ir vertindama riziką. Šios sutartys buvo sudarytos tarp draudiko ir draudėjo. Galiausiai, trečia, Q užtikrindavo, be kita ko, šią sutartį administravimą ir žalą reguliavimą.

8 Už šias paslaugas F mokėjo atlygą Q – komisiną atlyginimą.

9 2012 m. rugpjūčio 27 d. Q pateikė Vokietijos mokesčių institucijoms apyvartos mokesčio deklaraciją už 2011 finansinius metus. Šioje deklaracijoje ji, remdamasi *UStG* 4 straipsnio 11 punktu, paprašė neapmokestinti PVM visų jos paslaugų.

10 2014 m. lapkričio 4 d. pranešimu apie mokėtiną mokestį Z mokesčių inspekcija nepatenkino Q prašymo. Ji konstatavo, kad egzistuoja kelios atskiros paslaugos, tarp kurių pagal *UStG*

4 straipsnio 11 punkt? neapmokestinama tik draudimo tarpininkavimo veikla.

11 Š? pranešim? apie mok?tin? mokest? Q apskund? pirmosios instancijos teismui, atsakingam už byl? mokes?i? srityje nagrin?jim?, o v?liau užgin?ijo jo priimt? sprendim? *Bundesfinanzhof* (Federalinis finans? teismas, Vokietija). Pastarasis teismas mano, kad, taikant Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, vis? pirma 2018 m. sausio 18 d. Sprendime *Stadion Amsterdam* (C?463/16, EU:C:2018:22), nustatytus kriterijus, aptariam? paslaugas iš esm?s tur?t? b?ti laikomos viena paslauga.

12 Vienos paslaugos apmokestinimo tvarka nustatoma atsižvelgiant ? jos pagrindin? element?, t. y. nagrin?jamu atveju, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?usio teismo teigimu, draudimo produkto naudojimo licencij? suteikim?. Kiti elementai, t. y. draudimo tarpininkavimas ir paslaugos draudimo sutartims vykdyti, ?skaitant žal? reguliavim?, yra tik papildomos paslaugos. Q vykdoma draudimo tarpininkavimo veikla susijusi su jos draudimo produkto tiekimu draudikui. B?tent jo naudai ši bendrov? tarpininkavo d?l šio produkto santykiuose su draud?jais. Be to, Q atlygis taip pat buvo mok?tin?as, kai kiti tarpininkai tarpininkaudavo d?l jo draudimo produkto draud?jo naudai.

13 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas neapmokestinimas netaikomas veiklai, kuri? sudaro draudimo produkto naudojimo licencij? suteikimas.

14 Tuo atveju, kai draudikas draudimo produkt? teikimo paslaugas perduoda teikti tre?iajam asmeniui, šioms paslaugoms neapmokestinimas netaikomas – tai matyti iš 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Arthur Andersen* (C?472/03, EU:C:2005:135). Be to, atsižvelgiant ? 2016 m. kovo 17 d. Sprendim? *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172), verslininko atliekamas žal? reguliavimas draudiko naudai negali b?ti laikomas draudimo tarpininko teikiama paslauga, nes n?ra ryšio su esminiais draudimo tarpininko veiklos aspektais, t. y. klient? paieška ir j? santyki? su draudiku užmezgimu.

15 *Bundesfinanzhof* (Federalinis finans? teismas) teigimu, negalima atmesti to, kad 2016 m. kovo 17 d. Sprendimas *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172) gali b?ti aiškinamas kitaip, tod?l viena paslauga taip pat tur?t? b?ti neapmokestinama, jeigu vien papildoma paslauga atitinka Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus reikalavimus. Pagrindin?je byloje negin?ijama, kad Q papildomai vykdt? draudimo tarpininkavimo veikl?, kuri, b?dama tokia, pagal ši? nuostat? tur?t? b?ti neapmokestinama.

16 Tod?l, siekiant išspr?sti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?usio teismo nagrin?jam? gin??, reikt? nustatyti tiksl? 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro* (C?40/15, EU:C:2016:172) taikymo apimt?, kad b?t? nustatyta, ar bendrov?s Q teikiama viena paslauga turi b?ti neapmokestinama PVM.

17 Tokiomis aplinkyb?mis *Bundesfinanzhof* (Federalinis finans? teismas) nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar apmokestinamojo asmens vykdoma draudimo bendrov?s tarpininko veikla, kai draudimo bendrovei papildomai pateikiamas ir draudimo produktas, d?l kurio tarpininkaujama, laikoma draudimo ir perdraudimo sandoriams priskiriama paslauga, kuri? teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai ir kuri yra neapmokestinama pagal [Direktyvos 2006/112] 135 straipsnio 1 dalies a punkt??“

D?l prejudicinio klausimo

18 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia

išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas neapmokestinimas PVM taikomas apmokestinamojo asmens teikiamoms paslaugoms, kurios apima draudimo produkto tiekimą draudimo bendrovei ir papildomai – tarpininkavimą dėl šio produkto šios bendrovės naudai ir sudarytą draudimo sutartį administravimą, jeigu šios paslaugos PVM atžvilgiu turi būti kvalifikuojamos kaip viena paslauga.

19 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad sandoris sudaro jo sudedamąją dalį ir veiksmaus dauginas, reikia atsižvelgti į visas aplinkybes, kuriomis aptariamas sandoris vyksta, siekiant nustatyti, ar jis PVM tikslais apima dvi ar daugiau atskirų paslaugų, ar vieną paslaugą (2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

20 Nors pagal Direktyvos 2006/112 1 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą kiekvienas sandoris PVM tikslais paprastai turi būti laikomas atskiru ir savarankišku, sandoris, kurį ekonominiu požiūriu sudaro tik viena paslauga, neturi būti dirbtinai išskaidomas, kad nebūtų pakeistas PVM sistemos veikimas. Būtent todėl viena paslauga egzistuoja tais atvejais, kai du ar daugiau elementų arba veiksmaus, kuriuos apmokestinamasis asmuo pateikia arba atlieka klientui, yra taip glaudžiai susiję, kad objektyviai sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą paslaugą, kurią išskaidyti būtų dirbtina (2020 m. liepos 2 d. Sprendimo *Blackrock Investment Management (UK)*, C-231/19, EU:C:2020:513, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

21 Taip yra, be kita ko, tuomet, kai vienas ar keli elementai turi būti laikomi sudarančiais pagrindinę paslaugą, ir, atvirkščiai, kiti elementai turi būti laikomi viena ar keliomis papildomomis paslaugomis, kurioms taikoma pagrindinės paslaugos apmokestinimo tvarka. Konkrečiai kalbant, paslauga turi būti laikoma papildoma pagrindinę paslaugą, kai klientams ji yra ne tikslas savaime, o priemonė geriausiomis sąlygomis pasinaudoti pagrindine teikimo paslauga (2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, 24 ir 25 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

22 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad būtent aptariama draudimo produkto naudojimo licencija leidžia draudikui siūlyti šį produktą potencialiems klientams. Šiuo tikslu jis gali naudotis bendrovės Q teikiamomis tarpininkavimo paslaugomis, tačiau neprivalo to daryti. Taigi atrodo, kad šios bendrovės teikiamos tarpininkavimo paslaugos nėra būtinos tam, kad būtų draudimo produktas būtų platinamas būsimiems apdraustiesiems; veikiau jos yra atskira ir savarankiška veikla, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

23 Be to, prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija neleidžia nustatyti, ar bendrovės Q užtikrinamos tarpininkavimo paslaugos skiriasi nuo kitų tarpininkų teikiamų tų pačių paslaugų. Konkrečiai kalbant, neatrodo, kad tarpininkavimas, kuriuo užsiima Q, leistų draudikui geriau pasinaudoti šios bendrovės suteikta licencija ar kad vien ji, teikdama tarpininkavimo paslaugas, galėtų užtikrinti, kad šis draudikas galėtų šia licencija naudotis kuo geresnėmis sąlygomis, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

24 Šiomis aplinkybomis neatrodo, kad aptariamos draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimas draudikui ir bendrovės Q teikiamos tarpininkavimo paslaugos PVM tikslais turi būti laikomi viena paslauga.

25 Be to, būtent atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 22 ir 23 punktuose, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar draudimo sutartį administravimo paslaugos, kurias taip pat teikia Q, ir aptariamos draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimas yra viena paslauga.

26 Vis dėlto Teisingumo Teismas, kurį kreiptasi pagal SESV 267 straipsnį, neturi kvalifikuoti pagrindinis bylos faktinis aplinkybių, nes toks kvalifikavimas priklauso tik nacionalinio teismo kompetencijai. Teisingumo Teismo vaidmuo yra tik pateikti šiam teismui Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris jam būtų naudingas priimant sprendimą jo nagrinėjamoje byloje (2020 m. liepos 2 d. Sprendimo *Blackrock Investment Management (UK)*, C-231/19, EU:C:2020:513, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Todėl, kadangi negalima visiškai atmesti to, kad atliktas šio sprendimo 22–25 punktuose nurodytus patikrinimus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas prieš priėmimą išvados, jog įvairios paslaugos, kurias teikia Q, yra viena paslauga, reikia išnagrinėti, ar tokiai paslaugai gali būti taikomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas neapmokestinimas PVM.

28 Šiuo klausimu reikia priminti: kadangi papildomos paslaugos apmokestinamos PVM taip pat kaip ir pagrindinė paslauga, tuo atveju, jeigu šiai pagrindinei paslaugai būtų taikomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktas, pagal šią nuostatą visas sandoris turėtų būti neapmokestinamas PVM (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Stock'94*, C-208/15, EU:C:2016:936, 25 punktą).

29 Nagrinėjamo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas mano, kad draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimas yra bendrovės Q teikiama pagrindinė paslauga. Todėl reikia išnagrinėti, ar ši paslauga atitinka Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkte numatytus neapmokestinimo PVM kriterijus.

30 Šiuo klausimu reikia priminti, kad sąvokos, vartojamos PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibrėžti, turi būti aiškinamos siaurai, nes šie atvejai yra bendrojo principo, pagal kurį PVM apmokestinamas kiekvienas apmokestinamojo asmens paslaugų teikimas už atlygą, išimtis (2020 m. spalio 8 d. Sprendimo *United Biscuits (Pensions Trustees) ir United Biscuits Pension Investments*, C-235/19, EU:C:2020:801, 29 punktą).

31 Pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punktą valstybės narės neapmokestina PVM „draudimo ir perdraudimo sandorį“, taip pat „su jais susijusių paslaugų“, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“.

32 Pirma, draudimo sandoriams paprastai būdinga tai, kad draudikas, iš anksto gavęs draudimo mokėjimą, įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudėjui išmoką, sutartą sudarant sutartį. Dėl jo pobūdžio egzistuoja sutartinis ryšys tarp draudimo paslaugos teikėjo ir asmens, kurio riziką draudimas dengia, t. y. apdraustojo (2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 22 ir 23 punktai).

33 Taigi reikia konstatuoti, kad bendrovės Q teikiama paslauga, kuri sudaro draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimas, negali būti laikoma draudimo sandoriu, nes licenciaras sutartiniais santykiais yra susijęs tik su draudiku, kuris pagal licencinę sutartį naudoja atitinkamą produktą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, Q taip pat neįsipareigoja padengti rizikos, kuri yra apdrausta remiantis šiuo produktu.

34 Antra, kaip matyti iš pa?ios Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkto formuluot?s, „su [draudimo sandoriais] susijusi[?] paslaug[?], kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“, neapmokestinimas PVM siejamas su dviej? kumuliacini? s?lyg? laikymusi. Šios paslaugos turi b?ti „susijusios“ su draudimo sandoriais ir jas turi „teik[ti] draudimo brokeriai ir draudimo agentai“.

35 D?l pirmosios iš ši? s?lyg? Teisingumo Teismas yra nusprend?s, kad žodis „susijusios“ yra pakankamai platus, kad apimt? ?vairias paslaugas, kurios prisideda prie draudimo sandori? vykdymo ir vis? pirma žal? reguliavimo, kuris yra viena iš esmini? ši? sandori? dali? (2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C?40/15, EU:C:2016:172, 33 punktas). Tod?l neatmestina, kad licencijos, leidžian?ios draudikui naudoti tre?iojo asmens sukurt? draudimo produkt? ir tuo remiantis sudaryti draudimo sutartis, suteikimas gali b?ti su draudimo sandoriu susijusi paslauga.

36 Kalbant apie antr?j? iš min?t? s?lyg?, pažym?tina: siekiant nustatyti, ar paslaugas, kurias prašoma neapmokestinti PVM pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkt?, teikia draudimo brokeris ar draudimo agentas, reikia ne remtis formaliu paslaug? teik?jo statusu, o nagrin?ti pat? ši? paslaug? turin? (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C?40/15, EU:C:2016:172, 35 ir 36 punktus).

37 Atliekant š? nagrin?jim? reikia patikrinti, ar ?vykdyti abu kriterijai. Pirma, paslaug? teik?jas turi palaikyti santykius su draudiku ir apdraustuoju, o šie santykiai gali b?ti tik netiesioginiai, jeigu paslaug? teik?jas yra brokerio ar tarpininko subrangovas. Antra, jo veikla turi apimti esminius draudimo tarpininko veiklos aspektus, kaip antai klient? paiešk? ir santyki? tarp j? ir draudiko užmezgim? siekiant sudaryti draudimo sutartis (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C?40/15, EU:C:2016:172, 37 ir 39 punktus).

38 D?l Q draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimo reikia konstatuoti (su s?lyga, kad tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas), kad ne?vykdytas nei vienas, nei kitas iš ši? kriterij?.

39 Kadangi reikia išnagrin?ti šios konkre?ios paslaugos turin? siekiant nustatyti, ar jai taikomas Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktas, aplinkyb?, kad Q taip pat teikia tarpininkavimo paslaugas, yra nesvarbi.

40 Kaip pažym?ta šio sprendimo 22 punkte, iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad aptariama draudimo produkto naudojimo licencija leidžia draudikui si?lyti š? produkt? potencialiems klientams, siekiant sudaryti draudimo sutartis. Ta?iau neatrodo, kad tokios licencijos suteikimo etape b?t? reikalaujama, jog dalyvaut? potencial?s b?simi klientai. Tik tuomet, kai draudikas nusprendžia pasinaudoti tarpininkavimo paslaugomis ir šiuo tikslu pasirenka bendrov?s Q si?lomas paslaugas, ši gali susisiekti su apdraustaisiais.

41 D?l t? pa?i? priežas?i? draudimo produkto naudojimo licencijos suteikimas n?ra veikla, kuri apima esminius draudimo tarpininko veiklos aspektus. Darant prielaid?, kad aptariamasis produktas buvo specialiai sukurtas siauram asmen? ratui atsižvelgiant ? j? specifinius poreikius, draudikas vis d?lto turi imtis b?tin? veiks?, kad juos aptart? tarpininkavimo d?l šio produkto tikslais, be kita ko, pasitelkdamas draudimo tarpinink?.

42 Darytina išvada, kad bendrov?s Q vykdoma veikla, kuri? sudaro draudimo produkto naudojimo licencij? suteikimas, negali b?ti laikoma draudimo brokeri? ir draudimo agent? teikiama paslauga, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkt?.

43 Tod?l jeigu bendrov?s Q teikiamos paslaugos b?t? viena paslauga, pagal ši? nuostat? ji

negalėtų būti neapmokestinta PVM, nes pagrindinė paslauga nepatenka į jos taikymo sritį.

44 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, šis pateiktas klausimas reikia atsakyti: Direktyvos 2006/112/EB 135 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas neapmokestinimas PVM netaikomas apmokestinamojo asmens teikiamoms paslaugoms, kurios apima draudimo produkto tiekimo draudimo bendrovei ir papildomai – tarpininkavimą dėl šio produkto šios bendrovės naudai ir sudarytą draudimo sutartį administravimą, jeigu prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas šias paslaugas PVM atžvilgiu kvalifikuotai kaip vieną paslaugą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytas neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu (PVM) netaikomas apmokestinamojo asmens teikiamoms paslaugoms, kurios apima draudimo produkto tiekimo draudimo bendrovei ir papildomai – tarpininkavimą dėl šio produkto šios bendrovės naudai ir sudarytą draudimo sutartį administravimą, jeigu prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas šias paslaugas PVM atžvilgiu kvalifikuotai kaip vieną paslaugą.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.